

MAJNERJI SE NE BRIGAJO ZA GREENOVA SVARILA

Abesinci so zaustavili sovražnikovo prodiranje

DAVŠČINE SO ODVISNE OD PRESEDNIKA

Voditelji čakajo na povabilo v Belo hišo. — Davki za izplačilo bounusa bodo odloženi.

WASHINGTON, D. C., 4. febr. — V sled naraščajoče nevarnosti inflacije se oči kongresnih voditeljev obračajo na Belo hišo v pričakovanju, da bo predsednik Roosevelt pojasnil svoje stališče glede novih davkov.

Iz vse zmešnjave, ki vlada v Kapitolu, sta se pokazala dva "vtisa". Prvič se tolažilo z mnenjem, da bo predsednik proti koncu tedna sklical konferenco kongresnikov in jim bo predložil svoje želje glede davkov. Drugi "vtis" so zbudile govorice, ki pravijo, da se predsednik še ni odločil, ali bi bilo potrebno razpisati nove davke za pokritje vojaškega bonusa in bo morebiti svojo zahtevo za razpis teh davkov odložil za poznejši čas.

Predsednik še ni povedal svojega mnenja, da bo treba naložiti nove davke, toda z odgovornega mesta je prišlo časopisom naznanilo, da je do leta 1945 vsako leto treba na davkih dobiti \$230,000,000. Ta vsota bi zadostovala za obrestovanje in amortizacijo dveh milijonov dolarjev, ki jih bo treba izdati za bonus.

Predsednik Roosevelt je samo povedal, da je treba vsako leto nekje dobiti \$500,000,000 za podporo za "izboljšanje zemlje". K temu pa je predsednik pripomnil, da bi "novi" davki stopili na mesto predelovalnega davka in ne bi bilo nikomur treba plačati več davkov.

ZIVEŽ ZA OTOČANE

EASTON, Md., 3. febr. — Ko so prebivalci otoka Tangier dobili živež "iz zraka", so sporočili, da jim primanjkuje živeža, da pa med njimi ne vlada nikakva panika.

Letalec Forrest Wemyon je z aeroplanom iz Camden, N. J. pripeljal živež na otok, ki je vsled ledu v Chesapeake zalivu odrezan od ameriške celine.

Prebivalci, ki jih je okoli 1200 in so večinoma ribiči, niso bili v nikakvi zvezi s celino že dva tedna in živež jim je pričel pohajati. Ako jim ne bi poslali živeža, bi v nekaj dneh trpeli veliko pomanjkanj.

Wemyon je pripeljal okoli 800 funtov živeža, največ fižola, mleka, zelenjavo, sladkor in kruh. Wemyon je tudi sporočil, da je zrakoplov iz Washingtona pripeljal na otok 50 vrečk meke.

Med otočani sta dva zbolela za pljučnico, ostali pa so zdravi.

Ali ste že naročili Slovensko - Amerikanski Kolesar za leto 1936. — Vreden je 50 centov.

ZASEDANJE ANGLEŠKEGA PARLAMENTA

Baldwin bo zahteval eno milijardo za orožje. — Admiraliteta zahteva nove križarke. — Zračna sila mora biti zelo ojačena.

London, Anglija, 4. febr. — Danes se je sestel angleški parlament, od katerega bo vlada zahtevala velikanska dovoljenja za orožje. Ravno danes pa je tudi poteklo leto, odkar so se pričela med Londonom in Parizom pogajanja, ki so imela namen pomiriti Evropo in preprečiti splošno svetovno oboroževanje. Kot pa je splošno znano, so vsa ta prizadevanja zvođenela.

Kabinetni odbor je ves mesec skupno z zastopniki armade, mornarice in zračne sile razpravljalo o obrambnem vprašanju in ministriški predsednik Stanley Baldwin bo poslanski zbornici stavil zahtevo, v katerih se je zedinil kabinetni odbor. S tem bo v parlamentu razvito celo obrambno vprašanje in brez dvoma bo prišlo do velikih debat.

Delavska stranka bo prav naznanila proti velikim izdatkom, toda konservativci bodo obvladali položaj. Vprašanje oborožitve je že igralo važno vlogo pri zadnjih volitvah.

Po splošnem mnenju bo Baldwin predlagal posojilo okoli 200,000,000 funtov šterlingov (približno en bilijon dolarjev), da je mogoče angleško oborožitev dovesti do viška. Večji del izdatkov bo šel za mornarico in zračno brodogradnjo. Tovarne za aeroplanje se sedaj delajo noč in dan, da izdelajo letala, ki so bila naročena že prejšnje leto.

Admiraliteta pred vsem zahteva križarke in vedno povdarja, da sedanje križarke ne zadostujejo, da bi mogle varovati razsežne zveze velikega cesarstva.

Pri oborožitvenem vprašanju bo prav gotovo prišlo do debate o vojni v Afriki, kajti celo v vladnih krogih je bilo že pogosto zatrjevano, da more Musolini samo zato tako samozavestno in izzivalno nastopati, ker Anglija ni oborožena do svojega viška.

PREVOZ TRUPLA GRŠKEGA KRALJA

ATENE, Grška, 3. febr. — Izdelan je bil načrt za miren in dostojen prevoz trupel kralja Konstantina, kraljice Zofije in kraljice-matere Olge iz Italije na Grško.

Trupla bo pripeljal v domovino grški rušilec. Prevoz bo popolnoma privatnega značaja in pri njem bo vdeležena samo grška kraljeva družina.

Naročite se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ČE SE NE BODO LAHI UMAKNILI, BODO POBITI DO ZADNJEGA MOŽA

ADDIS ABABA, Abesinija, 4. febr. — Abesinsko poročilo pravi, da se je morala italijanska armada umakniti na planjave okoli Noghellija in je s tem abesinska armada na južni fronti razbremenjena.

PO DVANAJSTIH LETIH JE USPEL

Brooklynski policist John Mulder ni že dvajset let nikogar aretirati. Ko se je vrnil v nedeljo zvečer domov, je opazil v veži sumljivega neznanca. Napovedal mu je aretacijo ter ga odvedel na policijsko stražnico. Pri njem so našli več ukradenih predmetov.

PLEMENSKI IZGREDI NA JUGU

MACON, Missouri, 3. febr. — Po krvavih spopadih med belci in zamorci je bila v tukajšnjem mestu policijska straža podvojena. Ena oseba je bila usmrčena, sedem pa ranjenih. Izgredi so se pričeli v soboto zvečer v nekem zamorskem klubu, kjer je zamorec Ernest Finney obstrelil posebnega policista Claude Whilesa. Whiles je davi podlegel poškodbi. Finneya, ki je sam ranjen, in triindvajset zamorcev so aretirali.

GENERALNA STAVKA V
MEHIKI!

LAREDO, Tex., 3. febr. — Po vsej Mehiki je bila proglašena generalna stavka, ker Emilio Portes Gill, noče odstopiti kot predsednik izvršnega odbora narodne republikanske stranke. Portes Gill je bil svoječasno predsednik mehiške republike.

OPERACIJA DALA VID SLEPOROJENEMU

LONDON, Anglija, 4. febr. — Tukaj je spregledal petletni deček, ki ni videl od rojstva. Trepalnice je imel vedno zaprte, ker jih ni mogel premikati zaradi okorelih mišic. Zdravniki Royal Waterloo bolnišnice so mu izrezali kos kože iz ledij in mu napravili nove trepalnice. Ko so mu po par dneh odvzeli obvezo, je zamogel novo napravljene trepalnice premikati.

AVSTRIJA PREGANJA SOCIJALISTE

DUNAJ, Avstrija, 3. febr. — Dunajska policija je nepričakovano pričela preiskovati stanovanja socialistov.

V neki tovarni je bilo aretiranih 118 delavcev, ki so na sumu, da so komunisti. Ob enem pa policija tudi preganja nazije in jih je bilo 80 aretiranih.

TO POROČILO JE PRINESEL NOTRANJNI MINISTER Gabre Mariam, katerega je cesar Haile Selassie poslal na južno fronto, da jo nadzoruje, ko se je z aeroplanom vrnil v glavno mesto.

Deležar Balča, drugi abesinski vojskovodja, ki ga je cesar poslal proti jugu, bo ostal na južni fronti in bo skupno z rasom Desta Demtu imel v svojih rokah vrhovno poveljstvo.

Balča je bil 20 let governor provinc Sidamo, kjer se nahaja južno boljše in deželo dobro pozna. Navzlic temu pa, da je bil poslan na fronto, vlada zanikuje, da bi bil cesarjev zet ras Desta Demtu odstavljen od vrhovnega poveljstva.

FARLEY BO AGITIRAL NA ZAPADU

Generalni poštar bo nastopil kot glavni govornik. — Odgovoril bo republikanskemu kandidatu.

TOPEKA, Kans., 4. febr. — Demokrati države Kansas se pripravljajo na velike demonstracije za Washingtonov rojstni dan 22. februarja. Kot svojega glavnega govornika so pridobili generalnega postarja J. A. Farleya, od katerega pričakujejo, da bo v svojem govoru odgovoril republikanskemu predsedniškemu kandidatu, gubernorju Alf Landonu.

Farley je nedavno v Miami, Fla., rekel, da bo govoril o kampanji in o letini koruze.

LINCOLN, Nebr., 4. febr. — Demokratiški odbor države Nebraska je sklenil, da bo pozval demokrate države, da pri primarnih volitvah 14. aprila na čelo predsedniških in podpredsedniških kandidatov postavijo predsednika Roosevelta in podpredsednika Garnerja.

Demokratski odbor bo 15. februarja imei sejo, na kateri bo izvolil delegate za demokratsko narodno konvencijo. Vsi bodo prejeli naročilo, da glasujejo za Roosevelta in Garnerja.

HARTFORD, Conn., 4. febr. — "Times" poroča, da je Alfred E. Smith poročil predsedniku Herbertu Hooverju, zagotovil, da demokrati ne bodo nominirali predsednika Roosevelta za predsedniškega kandidata.

V Smithovem uradu v New Yorku pa je bila ta trditev razglašena za smešno. Temu nasprotno pa "Times" trdi, da je izvedel iz zanesljivega vira, da je Smith to zagotovilo s posredovanjem medsebojnega prijatelja telefonično poslal Hooverju, ko je bil v New Yorku.

To je bilo, še predno je imel Smith svoj govor pred Liberty League.

BIVŠI POSLANIK UMRL

DETROIT, Mich., 3. febr. — Po kratki bolezni je umrl v Grosse Pointe Charles Beecher Warren, bivši ameriški poslanik v Mehiki in na Japonskem. Star je bil 65 lei.

10.000 TRŽNIH DELAVCEV ZASTAVKALO V LONDONU

LONDON, Anglija, 3. febr. — Danes je zastavkalo 10,000 uslužbencev v Smithfield Central Market, ki preskrbuje z mesom osem milijonov oseb. Opolnoči je zastavkalo štirideset delavcev, drugi so jim pa sledili v zgodnjih jutranjih urah.

Stavkarji piketirajo vse vhode. Superintendent tržišča H. W. Millman je rekel: — Če bo štrajk trajal par dni, bo London brez mesa.

Neki veleprodajnik je pa izjavil: — Raje pustim meso sezniti kot da bi se uklonil. Delavci mislijo, da imamo zlat rudnik ter nas hočejo izrabljati.

SREČNO MESTO

DENTON, Nebraska, 4. febr. — Walter W. Hocking, župan tukajšnjega mesta, ki ima samo dvesto prebivalcev, je pisal državnemu maršalu: — Dragi gospod: Vprašali ste me za informacije glede ognjegaškega departamenta. Tukaj so informacije: mi nimamo ognjegaškega departamenta, nimamo načelnika, nimamo brigadne in imamo zelo malo vode. V našem mestu ni nihče bolan, nihče na reliefu, nihče ni brez dela in nihče ni lačen.

PLINSKE MASKE ZA CIVILISTE

LONDON, Anglija, 4. febr. — Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da bo angleška vlada tekom tega leta naročila štirideset milijonov plinskih mask za civilno prebivalstvo.

SAMO TRIJE DELEGATI SO ODOBRAVALI WM. GREENOVA IZVAJANJA; DRUGI ZALEWISA

Spor glede organizacije se je še poostril. — Delegati se ne pokorijo glavnemu odboru delavske federacije. — Premogarji odobrujejo Lewisovo politiko. — Gubernor Earle je hvalil NRA

WASHINGTON, D. C., 4. februarja. — Konvencija United Mine Workers je hrupno zavrgla poziv predsednika American Federation of Labor Williama Greena, da bi premogarji podpirali delavsko federacijo v njeni delavski politiki. Green je izpolnil svojo nalogo, ki mu jo je poveril izvrševalni odbor delavske federacije, da je skušal prepovoriti premogarje, da prenehajo s svojim bojem proti federaciji in da opustijo svojo zahtevo, da je delavstvo organizirano po industrijah, toda ni uspel. Green, ki je sam izšel iz premogarske unije in je še vedno njen član, je pri svojih nekdanjih tovariših zadel na gluha ušesa.

Green se je na delegate premogarske unije obrnil z naslednjimi besedami:

"Vaš predsednik (Lewis) je izjavil, da ne sprejme povelja od nobene druge strani kot od konvencije svoje organizacije. (Glasno odobravanje). — To je rekel zato, ker je njen predsednik. Sedaj pa, prijatelji: to odobrujete! (Zvižganje). Od katere strani pa naj sedaj jaz sprejem navodila? (Glasni klici: "Od Johna L. Lewisa!") Ker mi je konvencija American Federation of Labor poverila nalogo, bi bil kriv nezvestobe do svoje organizacije, ako tega naročila ne bi izvršil. Svarim vas pred istopom iz delavske federacije. Če pa se navzlic temu odločite za ta korak, boste s tem United Mine Workers dovedli samo do prepada, toda American Federation of Labor vsled tega ne bo omajana."

Glasno ploskanje se razlega po dvorani, ko se po teh besedah dvigne Lewis, ki je pozval vse one delegate, ki odobrujejo Greenova izvajanja, da vstanejo. Samo trije delegati so vstali. Ko nato zahteva, da vstanejo oni delegati, ki so za to, da se razpusti odbor za industrijsko organiziranje delavstva in da se opusti boj proti načelu organizacije po strokah, se nikdo ni dvignil.

"Predsednik Green, prejeli ste odgovor od Unity ed Mine Workers," se obrne Lewis proti Greenu, "ni moja stvar, da bi še z nadaljnjimi besedami podčrtal tako globoko vkoreninjeno prepričanje, ki ste ga vi tukaj izrekli."

"Prišli ste kot poslanik druge organizacije k premogarjem. Upam, da smo z vami postopali z uljudnostjo, ki se spodobi za poslanika. Upam, gospod, da boste svoji organizaciji nesli odgovor United Mine Workers."

"Nazaj v jamo, Bill!" je tedaj zaklical nek delegat Greenu, ki je 20 let delal v rudniku v Ohio.

Gubernor države Pennsylvania George H. Earle je rekel konvenciji, da je bila NRA največja postava, ki je bila kdaj sprejeta v Združenih državah. V ostrih besedah je napadal govor Alfreda Smitha in delovanje Liberty League in velekapitla.

Navzlic temu, da je bil Green na konvenciji deležen tako neljubega sprejema, vendar je bil zavrnjen predlog nekega delegata, da se Greena odstavi kot delegata premogarjev pri A. F. of Labor,

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Haber, President L. Beneš, Treasurer

Place of business of the corporation and address of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays	
In celo leto vsaj en Ameriški in	Za New York na celo leto \$7.50
Canada \$6.00	Za pol leta \$3.75
In pol leta \$3.00	Za imenstvo na celo leto \$7.00
In četrt leta \$1.50	Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov. Dopolni besedila in oglasitve se ne priložujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejeto bivališče namani, da hitro najdemo naslednika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3874

NASPROTNIK VOJNE

Nekaj neobičajnega se je zgodilo. Italijanski diktator Mussolini je stopil v vrste pacifistov, to je tistih ljudi, ki se zavzemajo za mir.

Prejšnji teden je pozval evropsko mladino (v poziv ni bila vključena italijanska mladina), naj stori vse, kar je v njeni moči, da prepreči vojno.

S pretresljivimi besedami je orisal vojne grozote ter mizerijo, ki je neizogibna posledica vsake vojne. Odločno je nastopil proti vsemu, kar bi moglo zrušiti evropski mir.

Italijanski diktator, ki je znan po svoji zgovornosti, ni bil že dolgo tako zgovoren kakor ob tej priliki.

Mlade ljudi je rotil, naj se ne dajo zavesti v vojno ter naj pod nobenim pogojem slepe ne slede voditeljem, ki začasno kontrolirajo razne evropske vlade.

To pa ni bil prvi slučaj, da se je Mussolini zgražal nad vojno.

Prav resno jo je obsojal, ko je bila Liga narodov obveščena, da je pet evropskih držav sklenilo pogodbo, da bodo druga drugo podpirale za slučaj italijanskega napada.

Te države so Anglija, Francija, Turčija, Grška in Jugoslavija.

Ko je bila ta novica objavljena, je navdala Mussolinija sveta jeza.

Po njegovem mnenju je nastala silna nevarnost za evropski mir. Mir ni bil še nikdar tako ogrožen kot je ogrožen sedaj, ko je pet držav sklenilo pogodbo, da bodo za vsako ceno preprečili vojno.

Mussolini je prepričan, da je pogodba naperjena proti Italiji.

Italija baje nima najmanjšega namena napovedati vojno Angliji, Franciji ali katerikoli omenjenih petih držav. Vseh pet se je združilo proti Italiji, in vsled tega Mussolinija niha, da bi čimprej udaril. To je priložnost, ki se ji najbolj navdušen pacifist le težko izogne.

Nihče naj ne misli, da italijanski diktator tisto obsoja, kar sebi privoščil in da je brez potrebe začel krvavo vojno v Abesiniji.

Mussolini je pripravljen vsak hip dokazati, da tisto, kar se zdaj vrši v Abesiniji, sploh ni vojna.

Italijani hočejo v Afriki le meje popraviti. Pošiljanje vojaštva v Vzhodno Afriko je le zadeva italijanske kolonialne politike.

In Mussolini hoče dopovedati svetu, da na tisoče italijanskih mladeničev z največjim veseljem umira ter da ranjenici in pohabljeni z največjim zadovoljstvom prenašajo težke poškodbe.

Druga evropska mladina pa ni zmožna take discipline, take požrtvovalnosti in takega domoljublja, zato pa Mussolini svari mladeniče po drugih evropskih deželah, naj ostanejo doma, če bi jih kdo silil v vojno.

Italijanom je seveda vse dovoljeno, le proti Italiji ne sme nihče nastopiti.

Iz Slovenije.

STRAHOVIT UBOJ S KOLOM

MARIBOR 21. jan. — Mali kazenski senat pa je imel pred seboj obtožena Feliksa Korena, 26-letnega posestniškega sina, iz Žrnave pri Kobilščaku, ki ga je državni pavdnik obtožil, da je 27. novembra 1935 s kolom pobil do smrti posestnikovega sina Andreja Zamudo ter prizadejal s kolom poškodovati Karlu Peleu ter Jošku Zamudi. V ozadju je staro sovražstvo, ki je priklopelo na dan 2. novembra, ko je Feliks Koren srečal navedeno trojico in je prišlo do medsebojnega obračunavanja. Dan pozneje, in sicer 27. novembra sta brata Korena spet tretila na Andreja in Joška Zamudo in Karla Pelea. Ob tej priliki je brez pravega povoda Alojzij Koren udaril s kolom Josipa Zamudo. Na pomoč sta Zamudi priskočila njegov brat Andrej in Karel Pele in nastala je krvava bitka. Andrej Zamuda je bežal za njim pa je hitel Feliks Koren in ga s kolom udaril v senčno odvodnico, da je nesrečnik zaradi tega izkrmavel in umrl.

Danes se je Feliks Koren zagovarjal s silobranom, češ, da ga je pokojnik napadel. Ali priče so izpovedale povsem nasprotno. Senat je obsodil Korena na 4 let in 3 mesece robove in na izgubo častnih državljanjskih pravic na dobo 3 let.

KROGLA JE POTOVALA IZ GLAVE V NOGO

SV. KRIZ, 22. jan. — Bolj in bolj pozabljamo strahote svetovne vojne, a vendar se še primerijo dogodki, ki živo obudijo spomin na strahotno pobijanje. Povsem nenavaden dogodek kse je primeril Janezu Ovnju, po domače Matjaževemu, ki šteje zdaj 60 let, a je bil med prvimi, ki je moral od Sv. Križa pri Litiji l. 1914 v klavnico. Njegov potk je bil takoj ob pričetku vojne poslan na srbsko bojišče. V Sandžaku so zašli v bojni metež. Ovnov Janez je bil med prvimi ranjenici. Dobil je strel v glavo in menili so vsi, da bo po njem. Vendar se je mož s pomočjo zdravnikov izmazal, toda krogle niso našli. Zadržal se je nekam globoko v glavo. Seveda je to zadostovalo, da je bil Janez Ovn kot popolni invalid rešen vojske. Poslali so ga domov in dolgo je čutil bolečine v glavi. Nekoč pa so se bolečine kar na lepem preselile v vrat. Tega si ni znal tolmačiti. Na kroglo je

že zdavnaj pozabil, preprosto je sodil po svaje, da se mu je pač svinec v teku let lepo razkrojil in raztopil.

Hentaj no, te dni je na Matjažev Janez naenkrat začutil bolečine v nogi. Skelelo ga je, peklo, zbadalo. Kaj bi, je sodil Janez ob šestem križu se v človeka rad sli revmatizem. Pa se je mimogrede oglašil pri sosedih, ki se razume na domača zdravila. Zgovorena ženica ga je ljubeznivo potožila: "Lanega semena obložil, pa bo odleglo."

Janez Ovn se je vneto zdravil z lanenim oljem, toda nič ni pomagalo. Bolečine so samo se naraščale, da je Janez zlasti v dolgih nočeh nekajkrat zarjul, tako ga je siskalo v nogi. Ves obupan se je prijel za podplat kamor se je premaknila bolezen, in začutil je nabrekli, trd okakar kamen. Bula se je premikala in Janez je začel praskati po njej. Enostavna operacija z nohti mu je pomagala: Janez si je pretrgal kožo na podplatu in v roko mu je smuknila — krogla.

Kakor da bi dregnil z nožem do srca, tako huda je bila bolečina, ko je šla krogla iz živega telesa. Močen curek krvi je vrgl kroglo na dan. Zdaj je Janez Ovn sredi vseh govorov v svetokriški fari. Ponosno razkazuje kroglo, o kateri se glasi splošna sodba bivših bojevnikov, da je iz francoske puške. Zavito ima v svilen papirček in jo vsakemu rad pokaže. zraven pa zanimivo in živahno pripoveduje, kako je ta nesrečna krogla celih 21 let potovala od možgan do podplata.

IMAMO V ZALOGI

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1936

Cena 25c

s poštnino vred.

"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir 100
\$ 5.15	Din. 200	\$ 18.20	Lir 200
\$ 7.25	Din. 300	\$ 44.00	Lir 500
\$ 11.75	Din. 500	\$ 87.50	Lir 1000
\$ 23.50	Din. 1000	\$ 174.00	Lir 2000
\$ 47.00	Din. 2000	\$ 348.00	Lir 4000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVREŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo večjih zneskov kot spora navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovoljnjamo se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJEM

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.75
\$ 15.—	\$ 15.75
\$ 20.—	\$ 20.75
\$ 25.—	\$ 25.75
\$ 30.—	\$ 30.75
\$ 35.—	\$ 35.75
\$ 40.—	\$ 40.75
\$ 45.—	\$ 45.75
\$ 50.—	\$ 50.75

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJIBINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

"NA JLEPŠE KRAJE SLOVENIJE"

knjigo, ki vsebuje nad osemdeset umetniških fotografij, smo poslali vsem onim, ki so nam po novem letu pridobili kakšnega novega naročnika.

Tozadevna ponudba je veljavna do 15. MARCA.

Sicer pa stane knjiga \$1.— ter jo ima v zalogi knjigarna:

"GLAS NARODA"

IZ STRAHU PRED KAZNJO V SMRT

NOVO MESTO, 21. jan. — Iz Sopot pri Sošicah onkraj Gorjancev so prišli pretikle dni v šentjernejsko dolino trije mladi fantje: Ilija Karlovič, Kekič Nikola in Šmičičklas Peter, vsi po 23 let stari. Vsi trije so kmalu prispeli do Orehove, kjer pa se je Kekič zdaj nekam zagonetno paslovlil od svojih dveh tovarišev se obrnil in nadaljeval pot nazaj v Gorjance. Ostalo dva, Karlovič in Šmičičklas, pa sta jo ubrala naprej proti St. Jerneju in stopila v gostilno Antona Šebela. Naročila sta pol litra vina in pojedla nekaj kruha. Zapitek je poravnal Šmičičklas.

Gostilničar se ni spustil z njima v podoben razgovor, pač pa ju je iz navade vprašal, odkod in kam. Odgovorila sta mu kratko, da ste se prišla iskati nevesti, ker sta čula, da so Dolenjke marljive in čedne. Preden sta se poslovila, sta napisala tudi neko pismo, ki sta ga nameravala oddati v nabilnik. Tega pa nista storila, kakor se je pozneje ugotovilo.

Iz gostilne sta se napolila na župnijsko pokopališče, kjer sta z velikim zanimanjem ogledovala nagrobne spomenike. Po kratkem tavanju po pokopališču sta vrela smer proti Orehovi.

Malo pozneje se je peljal v isto smer s kolesom dimnikarski pomočnik Polovič Milan iz Kostanjevce. Ko je privozil blizu Vrha, je opazil stati na cesti Ilijo Karloviča, po vsem obrazu krvavega. Polovič je ranjenca nudil pomoč in ga odvedel k posestniku Antonu Kosu na Vrhu. Tam je ranjeni fant dejal, da je padel. Posestnik je poslal po orožnike v St. Jernej, ki pa niso mogli ničesar jasnega izvedeti od zagonetnega ranjenca, ki so ga potem prepejvali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji, kjer je v soboto umrl. Malo pred svojo smrtjo je še izjavil, da je bil napaden.

Da se ugotovi pravi vzrok Karlovičeve smrti, se je vršilo

Peter Zgaga

TRI PRIREDITVE

V osmih dneh bodo imeli newyorški Slovenci kar tri prireditve. Se pozna, da se bližamo višku predpusta.

Petnajstega februarja (v so-

raztelesenje trapla, ugotovilo se je, da je Karlovič dobil strel v glavo in je krogla obitčala pod levim očesom. Kdo ga je ustrelil, se zmerom ni bilo ujasnjeno. Na Karlovičev pogrebki se je vršil v ponedeljek na Šmihelsko pokopališče, je dospel iz Sopote tudi njegov brat. Ta je izjavil, da so se gor imenovani trije mladeniči napoliti v St. Jernej z namenom, da izvrše samomor. Prvi se je skesal Kekič in zapustil svoja prijatelja. Karlovič in Šmičičklas pa sta se najprej nameravala ustreliti v gostilni pri Šebeli, nato na šentjernejskem pokopališču in nazadnje v gostilni pod Gorjanci. S tem namenom sta krenila s pokopališča proti Orehovi, kjer so pozneje pri Vrhu našli ranjenega Karloviča brez tovariša Šmičičklasa, ki se je naposled tudi skesal in pobegnil domov.

V Sopotu pa so dospeli orožniki iz S. J. in oba Karlovičeva spremljevalca zaradi hudih obdolžitve aretirali in zaprli. Pravi vzrok za nameravani samomor je bil tale:

Karlovič je poizkusil izvršiti v domačem kraju roparski umor. Ponoči je napadel bogatega posestnika Plavca Janka iz Plavce in oddal nanj pet strel, dva strela pa sta bila namenjena Popovičevi Jeli. Ker se mu ta urkana ni posrečila, je vlomil v hišo Popoviča Petra in mu ukradel 1000 Din. Pri tem sta mu menda pomagala njegova dva tovariša. Oblastva so jih raztrkala in nepridipravi so vedeli, da jih čaka huda kazen. Zato so se odločili, da pojdejo skupno v smrt. Toliko podjeten pa je bil samo Karlovič, da si je poiskal nevesto — smrt.

KJE JE?
Zglasi naj se PETER SLABE. Pred 12. leti je imel farmo neke v Wisconsin. Poizveduje zanj njegova sestrična Mrs. Mary Hacc, 1153 Norwood Rd., Cleveland, Ohio, ali podomače Spacapanova Micka iz Zaplane nad Vrhniko. Ako on tega časopisa ne čita, se prosi rojake, da ga opozore na ta oglas.

Maškarade, ki jih ima "Domovina" že par let na programu, so sijajne; kostumi originalni, zabava pa tako iskrena, da se vse topi v razigranosti. Maskirana "Domovina", ki sta lani dobila prvo nagrado, sta se v istih kostumih udeležila teden pozneje velike ameriške maškarade, kjer sta si med več sto maskami priborila istotako prvo nagrado. To je dokaz, da se smejo udeleženci tudi letos nadati prijetnih presenečenj.

Nagrade so precej vabljive. Ker jih bodo prisojali udeleženci, je vsaka pripravnost izključena. Da ne bo brez petja in plesa, je samo po sebi umevno.

Dne 9. februarja bo Slovenska dvorana na Osmi nedvomno polna do zadnjega kotička. Take pestrosti "Bled" že zdavnaj ni nudil kot jo bo v nedeljo. Le pomislite: petje, saloigra, kinoslike in seveda tudi ples.

V burki bodo nastopili najboljši in že desetokrat prizkušeni igralci, ki so že tolikrat razveselili naše precej kritično občinstvo.

Višek večera bodo pa seveda kinoslike, predstavljajoče naše kraje. Marsikak udeleženec bo ugledal kot živega pred seboj svojega sorodnika ali prijatelja. Kinoslike bodo utrdile z domovino vezi, ki so se tekom dolgoletnega bivanja v tej deželi pri marsikomu že precej zrahljale.

Za dan prej, v soboto 8. februarja, je pa povabilo v Slovenski Dom vse svoje množestvilne prijatelje Slovensko Delavsko Podporno Društvo, ki se je pod vodstvom požrtvovalnih mož tako utrdilo in razširilo, da uživa sloves enega najmočnejših slovenskih društev v naši naselbini.

Trdno je in močno — tako po blagajni kot po članstvu. In nobeno slovensko društvo v Greater New Yorku nima tako pestre in borbe-polne zgodovine kot jo ima Delavsko. Otrdilo se je vseh verig in diktature ter začelo pogumno stopati svojo lastno pot, ki se je v teku let izkazala kot edino pravilna in resilna.

V zameno za razmeroma nizke prispevke plačuje društvo svojim članom v slučaju bolezni primerno podporo, od časa do časa pa razveseli svoje članstvo in prijatelje s prireditvijo, kakršna bo sobotna.

Nihče se še ni kesal, kdor se je udeležil veselice ali piknika Delavskega, za soboto pa pripravljajo odborniki najraznovrstnejša presenečenja, ki bodo ostala slehernemu udeležencu še dolgo v spominu.

Časi res niso taki kot bi morali biti, v prijetni družbi pa človek še vsaj za nekaj ur pozabi vsakdanje nadloge in zne z večjim pogumom v bodočnost, zavedajoč se dejstva, da so na svetu še vedno dobri in pogumni ljudje, ki znajo biti tudi v depresiji neprisiljeno veseli.

Slovensko Delavsko Podporno Društvo vas vabi in vam kliče: — Nasvidenje v soboto zvečer (8. februarja) v Slovenskem domu!

Vabilo k

IGRI in ZABAVI

SLOVENSKEGA PROSVETNEGA DRUŠTVA

"BLED,"

v nedeljo, 9. FEBRUARJA

TOČNO OB 5. URI POPOLDNE

NA 62 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK, N. Y.

1. POMLADANSKA Mat. Holmar
2. VES DAN JE PRI OKNU Vinko Vodopivec
3. KINO SLIKE IZ BLEDA IN OKOLICE
4. v

"Zupanova Micka"

Vstopnina 35 centov

PO IGRI PROSTA ZABAVA IN PLES

S postrežbo bo dobro preskrbljeno. — Za obilo udeležbo se priporoča —

O d b o r .

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vred naših dolgoletnih skušnjav vam pomagamo dati najboljše pojasnila in tudi vse potrebno preskrbimo, da je potovanje udobno in hitro. Zato se uspešno obrnite na nas za vse pojasnila.

Hi preskrbimo vse, vedeti pranje se povratna dovoljenja, potna lista, vizaja in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, se najmanjše stroške.

Nedržavljan naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, kar predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodilo in sadajšnje imo vam, da boste poveni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MLADI PRINC

Ne vem, ali je to bilo v Deauvillen, ali Trouvillen. Vseeno kje, nekje se je tako primerilo, lahko tudi v Ostendeu ali Sheveningenu.

Vseh žensk se je polastilo veliko vznemirjenje. Mednje je udarila važna vest, da so bile v najodličnejšem hotelu brzojavno naročene tako zvane "Rahajove sobe", kjer so se bili doslej nastanili le indski nabob s svojim haremom.

Vse sobe so znova okrasili in pariški trgovci umetnin so posodili najdragocenejše slike, od Botticellija do najnovejših del Wattena. Kdo se bo prav za prav nastanil, je bilo težko uganiti, končno se je le čulo, da pride mladi Morgan ali Ford, ki da potuje po Evropi, išoč sebi primerne neveste.

Vse boljše dame so koprnele po vlogi dolarske mamice in so v svojem zanosu že videli sladko svoje dete v zibelki, bogato okovani z dragocenimi, ko golobja jajca velikimi diamanti. Kar tekmovalce so z nasveti nadobudnim hčeram, kako bi naj sigurneje osvojile zavirljivi cilj. Iz Pariza so naročile nove klobuke, čevlje in pikantne, duhovito ukrojene, skoraj prozorne kopalne kostume. Pa tudi dame, ki niso mislile na zakon, so mobilizirale vse svoje spretnosti, da dostojno sprejmejo visokega gosta. Skratka, vsa aparaturna za flirt in koketiranje je bila pripravljena na juris.

In mladi gost je prišel. Bilo mu je okrog štiri in dvajset let. Nežen, vitk, diskreten in plah mladenič je nosil sportni dres in s pipico v ustih je spominjal na malega kadeta. Vsi gostje so bili edini, da je nenavadno podoben princi iz Walesa. Potoval je v družbi mentorja, starejšega, visokoraslega gentlemana, ki je kljub vsej spoštljivosti in uslužnosti imel nekaj avtoritete do mladega gosnoda.

"John Brown s premljevaleem," se je vpisal v hotelsko knjigo. Ljudje niso vedeli, je li mladi došel Morgan, Ford, Gould ali Astor. Ni igral ne golfa, ne tenisa, še manj se je zanimal za ženski svet. Kadar koli so ga zadel žarki koprnečih pogledov v vražje bleščočih očih Evinih hčera, se je vnemiril. Najraje se je zadrževal v blagodejnem somraku knjižnice in čital "Westminster Gazette."

Med elite kopalniških gostov je bila tudi starica madame Anastazija Champfleury, še nenavadno dobro ohranjena, bogata vdova no tvorničarja Šampanjca iz Reimsa.

Njena edinka, lepa, še neosemnajstletna Colette je bila brez dvoma najboljša partija na takratnem mednarodnem bračnem tržišču. Temperamentno dekle se je takoj znašlo. — Bodi brez skrbi, mala Anastazija (v tem družabnem tonu se je hčerka razgovarjala z materjo), jaz hočem zmagati v tej tekni. "Mali princ iz Walesa (tako so vsi nazivali zanimivega tujca) mi izvrstno pristojta. Imela ga boš, mala Anastazija. — razume se — kot zeta!"

— Kako boš ti zmagala, drago dete? Prevelika je konkurenca in ti si še premlada. In sploh ne veš, kdo je ta mladenič! — To me najmanj zanima. Vzajemno ga kakršne je. Dostojen svetski gospod je, gotovo bo umel pametno trositi naše imetje. A zdaj grem v knjižnico.

— Bil je krasen dan in v čitalnici ni bilo nikogar. Colette se je na videz vsa pogibala v "Westminster Gazette". Kmalu je vstopil mister Brown, sveč in elastičen ter takoj opazil priljubljeni dnevnik in dražestnih rokah mlade lepoticke. Colette je še malo prelistavala časopis, nakar ga je s prav vigrano gracioznostjo podala mlademu gospodu.

— Voila!
— O, thank you!
— Gospod, ne govorim angleški!

— Škoda! Pa kakor vidim, čitate angleške liste?
— Zanima me seznam zaročenih. Teliko že razumem angleščino.

— O, vi ste zelo duhoviti!
In tako sta nadaljevala pogovor o marsicem, seveda tenisu, plesu, boksu, jahti. In mladi gospod je imel lastno jahto.

Medtem je vstopil spremljevalec in oba gospoda sta se odstranila hladno in rezervirano, kakor dva zelo korektna gentlemana.

Mala Colette je gledala za novodobno oblečeno dvojico. Ti blokuki, te kravate, rokavice in čevlji — vse tip top. Pastolove? Izključeno! pomislila. Oba sta prava, solidna. In mala Colette je pomirila svojo mater:

— Bodi brez skrbi, vse je v redu, da boš je ne more biti!

Mladi gospod je posej izkazoval posebno naklonjenost Champfleuryjevim. Letoviški svet je to takoj opazil in vsako njihovo kretanje je spremljalo nemalo zavistnih oči. Kdo

bi si le mislil, da je mala Colette zmožna tolike spretnosti in diplomacije.

"Mali princ" je zahajal z damama na izlete. V restavraciji so sedeli skupaj in vse "kandidatke" so krvavočnega srca pričakovale objave zaroke.

"Princ" in Colette sta res vsak dan pridno čitala seznam zaročenih v "Westminster Gazette" in priklupni mladenič je pokazal mnogo znanja o prilikah visoke angleške aristokracije. To je tudi bilo vse. Energična in praktična vdova pa se je odločno pripravila na napad. Kot dobra mati nadebudne hčere je smatrala za svojo dolžnost poizvedeti pobliže o skrivnostnem tujcu.

— Ob prvi priliki, ko sta bila s "prinčevim" spremljevalcem sama — mladi par je bil šel na izprehod — se je madame Anastazija zaupno pozanimala:

— Mister John Brown prav za prav ni John Brown, kajne? Tako odkrit mlad gospod ne more imeti tako trivialnega imena!

— Stari gospod se je fino in značilno nasmehnil:

— Imate prav, milostiva gospa, mister John Brown res ni John Brown.

— O tem sem že odpočetka dvomila. Vsi ga zaradi njegove izredne sličnosti z waleskim princom nazivajo "mali princ od Walesa". Gotovo ste že želi o tem?

— Seveda sem žul! In sličnost je res velika.

— Gentleman se je komaj zdržal smeha.

— Ali bi mi povedali dragi gospod — jaz sem pač — njena mati — kdo je prav za prav "mali princ iz Walesa?"

— Pa dobro. "Mali princ iz Walesa" ni nihče drugi ko njegova kraljevska visokost — princ iz Walesa.

Vdova tvorničarja Šampanjca iz Reimsa je zapustila s svojo hčerjo svetovno kopalnišče že tisti večer. In izbrana družba letoviščarjev nikakor ni mogla razumeti, zakaj sta tako naglo odpotovali.

OBUP MLADEGA DEKLETA

TRBOVLJE, 14. jan. — V nedeljo opoldne je skočila z mostu pri kolodvoru v Trbovljah v Savo neka ženska. Sedaj se je ugotovilo, da je bila obupanka 18-letna Brglez Zofija, hčerka rudarja iz Zable vasi. Nesrečno dekle je bolehalo na vodeni in je bila po vsej priliki bolezen tudi vzrok njenega obupnega dejanja. Pred mesecem dni je nesrečnica umrla mati in ko je v nedeljo dopoldne doma rekla, da gre k maši in tudi na grob matere, da tam prižge svečo, domačini na njej niso opazili nobenega znaka razburjenja ali posebne potlosti.



ZAGONETNI ROMAR

MARIBOR, 15. jan. — Večera so prijeli granicarji na Placu neznanca, ki je prišel čez avstrijsko mejo skrivaj in brez potnega lista. Prepeljali so ga v Maribor, kjer so ga zadržali na obmejni policiji. Tu je pripovedoval zanimivo zgodbo svojega alhastorskega tavanja po svetu.

Zove se Ivan Aksamit, rojen pa je v Orsku v Sovjetski Rusiji. Kot poljedeljski delavec je bil zaposlen na državnih kolhoznih posestvih v podolski guberniji v bližini poljske meje. Zaradi nečloveškega ravnanja in silnega boljševiškega terorja je leta 1933 pobegnil na Poljsko. Iz Poljske je odšel v Romunijo, od tam na Češko, potem v Avstrijo. Povsod se je preživljal s priložnostnimi deli pri kmetih. Sedaj ga je v Avstriji zadela znana odredba o izgonu tujih delavcev. Njega so prijeli pri Deutschlandsbergu ter ga odpravili na jugoslovansko mejo, preko katere so ga na skrivnem mestu pogнали brez vsakih geselstev. Povedali so mu tudi da bo najbolje, če gre v Perzijo, kjer se baje gradi velika železniška proga, pri kateri bo dobil delo. Aksamit je res namenjen, da bo potoval v Perzijo peš. Zaenkrat so ga pridržali, da bodo ugotovili istinitost njegovih navedb, kar bo pa težko, ker nima množ nobenih dokumentov.

ROMAN ANGLEŠKE ARISTOKRACIJE

KRATKE

Iz glavnega mesta angleške kolonije Kenya v vzhodni Afriki je prišla vest v London o smrti hčere edinke lorda Furnessa Aracille Rattrayeve. Mlada dama, podjetna in bogata, saj ima njeno rodbina bogate rudnike, je odpotovala z očetom na lov v Afriko, kjer se je zaljubila v vodjo ekspedicije 51-letnega loveca Andrewa Rottraya. Starši so odločno nasprotovali njeno ljubezni, toda njihov odpor ni mogel striti vroče hčerine ljubezni. Tudi grožnje z razdeljenjem niso nič zalegle. Dekle se je na skrivaj zaročilo s svojim izvoljencem in končno sta se tudi poročila. To je na pomenilo popoln prelom z rodbino. Mlada zakonca sta živela v pragozdu romantično življenje, ki pa žal ni trajalo dolgo. Čez dve leti je moža pobrala tropična mizlica. Po moževi smrti so hoteli starši vzeti hčerko v London, pa ni hotela zapustiti kraja svoje sreče in zdaj je sledila možu v večnost.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA Spisal: ALESSANDRO MANZONI



"Tako lahko napravite," je odgovoril redovnik, "veliko žrtve Gospodu in izkažete dobroto svojemu bližnjemu. Ne priporočam vam te mladenke, ker vidim, da je že kakor vaša. Ne preostaje mi drugo, kakor da hvalim Gospoda, ki se zna pokazati očeta tudi v madlogah in je dal tako jasno znamenje, da vaju obe ljubi, s tem, da vaju je pripeljal vkup. Midva pa," je povzel nato obrniviš se k Renzu ter ga prijel za roko, "nimava tu ničesar več opraviti in zamudila sva se že predolgo. Pojdiva!"

"Ah, oče!" je rekla Lucija. "Ali vas bom še videla? Jaz sem ozdravela, jaz, ki ne delam nič dobrega na svetu; vi pa..."

"Dolgo že," je odvrnil starček z resnim in slačkim glasom, "prosim Gospoda le eno, pa veliko milost: da bi sklenil svoje dneve v službi bližnjega. Če bi mi jo hotel zdaj izkazati, mi morajo vsi oni, ki me ljubijo, pomagati, da se mu zahvalim. Hajdimo: dajte Renzu naročila za svojo mater."

"Povejte ji, kar ste videli," je rekla Lucija zaročeno: "da sem našla tukaj drugo mater, da se vrnem z njo, kakor hitro mi bo mogoče, in da upam, upam, da jo najdem zdravo."

"Če potrebujete denarja," je dejal Renzo, "tu imam še vsega onega, ki ste mi ga poslali, in..."

"Ne, ne," ga je prekinila vdova: "imam ga jaz še preveč."

"Na svidenje, Lucija... in torej tudi vi, dobra gospa!" je dejal Renzo, ko ni našel besed, ki bi bile izražale, kar je čutil.

"Kdo ve, ali nam Gospod ne izkaže milosti, da se še vsi zopet vidimo!" je vzkliknila Lucija.

"On bodi vedno z vama in vaju blagoslovi," je rekel brat Cristoforo obema tovarišicama in odšel z Renzom iz koč.

Malo je več manjkalo do večera in vreme se je zdelo vedno bliže odločitvi. Kapucinec je znova pomnil mladeniča, da ga za tisto noč prenoči v baraki. "Družbe ti ne bom mogel delati," je dodal, "toda vsaj pod streho boš..."

Renzo pa je občutil živo željo, da bi hodil: ni mu bilo mar, da bi se dalje ostal na takem kraju, če tega ni mogel izrabiti za to, da bi gledal Lucijo, in bi mu niti ne bilo dano prebiti nekaj časa v družbi dobrega redovnika. Kar se ure in

večnega tiče, lahko rečemo, da mu je bilo v tem hipu vseeno, naj bo noč ali dan, solnce ali dež, naj pilha večernik ali sever. Zato se je redovniku zahvalil rekoč, da želi kar najhitreje poiskati Nežo.

Ko sta bila na srednji poti, mu je redovnik stisnil roko in rekel: "Če jo najdeš — kar Bog daj — to dobro Nežo, pozdravi jo tudi v mojem imenu in njej in vsem, ki ostanejo živi in se spominjajo očeta Cristofora, reči, naj molijo zanj. Bog naj te spremlja in blagoslovi za zmerom."

"Oj dragi oče...! Ali se bova še videla? Ali se bova še videla?"

"Tam gori, upam." In s temi besedami se je odtrgal od Renza. Ta je obstal na mestu in gledal za njim, dokler ga ni izgubil izpred oči; nato se je napotil naglo proti vratom ter se oziral medtem na desno in levo z zadajimi sočutnimi pogledi na to mesto bolečin. Povsod je videl nenavadno zibanje, tokanje "monastov", prenašanje blaga, urejevanje šatorov pri barakah; povsod so se okrevani vlniči v kočah in na hodnike, iščoč zavetja pred grozno nevihto.

DVA IN TRIDESETO POGLAVJE

In res, jeplva je Renzo prestopil prag lazareta in zavil na desno, da najde zopet stezico, ki ga je bila zjutraj privedla pod obzidje, je začela priletati nekakšna toča redkih in silno debelih kapelj, ki so udarjale na belo in suho cesto, odskakovale od nje in dvigale droben prah; v trenutku so se zgostile in preden je prišel na stezo, je bilo kakor iz skata.

Renzo ni to prav nič vznemirilo; zabredel je v ploho ter se radoval tega hladilnega dežja tega šumljanja in mrgolenja trave in listja, ki je trepetalo, se odilo, znova zelenelo in se svetilo; vdihaval je zrak na široko, s polnimi pljuči, in v tem razproščenju narave je čutil nekam svobodnejše in življeje tudi to, kar se je zgodilo v njegovi usodi.

(Datje prihodnjih)

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovih poslednjih poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI!!!

- IZ BAGDADA V STAMBUL 4 knjige, s slikami, 627 strani... Cena 3.50
Vsebinska: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Na... Cena 1.50
V GORAH BALKANA 4 knjige, s slikami, 576 strani... Cena 1.50
Vsebinska: Kovčič Šimen; Zaroka z zaprekami; V globljinaku; Mohamedanski svetnik
KRIZEM PO JUTROVEM 4 knjige, 598 strani, s slikami... Cena 1.50
Vsebinska: Jezero smrti; Moj romar ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Samariu; Med Jezdi... Cena 1.50
PO DIVJEM SURDISTANU 4 knjige, 594 strani, s slikami... Cena 1.50
Vsebinska: Amadlja; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema
PO DEŽELI SKIPETARJEV 4 knjige, s slikami, 577 strani... Cena 1.50
Vsebinska: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju
SATAN IN ISKARIOT 12 knjig, s slikami, 1704 strani... Cena 1.50
Vsebinska: Izseljenec; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta

KNJIGE Vodnikove Družbe ZA LETO 1936 so dospele. Oni, ki so jih naročili, so jih že dobili po pošti. Kdor jih hoče od nas naročiti, naj pošlje: \$1.50 LETOŠNJA ZBIRKA VSEBUJE SLEDEČE KNJIGE: WODNIKOVA PRATNA; POT K MRTVIM IDEALOM; TEMNA ZVEZDA; ZLATI ČEVELJČKI; PETDESET ODSOTOKOV (povest). KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

VABILO NA Veselico KI JO PRIREDI V SOBOTO ZVEČER, 8. FEBRUARJA SLOVENSKO DELAVSKO BOLNIŠKO PODPORNHO DRUŠTVO v Slovenskem Domu, 253 Irving Ave., B'klyn Začetek ob 8. uri zvečer. SREČNI GOSTJE BODO DELEŽNI TREH NAGRAD Ples in prosta zabava. Izborna postrežba.

Naročite jih lahko pri: KNJIGARNI "Glas Naroda" 216 West 18th Street New York, N. Y.

PRODANE DUŠE

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

"O, to je dobro! Takoj bom ukrenil vse potrebno, da vsa družba primemo. In kar morem za vas storiti, se bo zgodilo. Vaša usoda me zanima. Napravil bom vse, kar je v moji moči, da celo vašo zadevo dovedem do dobrega konca. Najprej morate dobiti varno zavetje in se bom tudi porugal da dobiti primerno službo. Ako bo to kaj kmalu mogoče, seveda ne vem, ker pa se ne vstrašite nobenega dela, se bo že kaj našlo. Najprej vas bom s priporočilnim pismom poslal k neki nemški gospe, ki ima snažna in priprosta stanovanja. Tam boste za majhno ceno dobili brano in stanovanje. In tam čakajte od mene nadaljnjih obvestil."

Roza pa tedaj izgubi svoje ravnotežje in solze se ji vlijejo po obrazu. Mnogo olajšana se oddahne.

"Zahvalim se vam, iz sreča se vam zahvalim, gospod konzul."

"Ni se treba zahvaljevati, gospica Rihar, delam samo, kar je moja dolžnost. Da pa v tem slučaju še posebno rad naredim, je temu kriva vaša osebna prikupljivost. V mojem uradu se človek nauči spoznavati ljudi. In da svoje spremljevalke niste pustili na cedilu, ko se vam je obetala svoboda, posebno dobro govori za vas."

"Gospod konzul, to je bilo vendar samo ob sebi razumljivo!"

"Ravno zato, ker je bilo samo ob sebi razumljivo, ni posebno ugajajo," pravi konzul smeje.

Nato pa prosí Roza, da malo počaka, da za njo in za Marto napravi izkazilo in napiše priporočilno pismo na gospo.

"Potem pa vaju bo konzularni sluga spremljal," pravi konzul prijazno.

Predno je bilo vse to naredjeno, jima še da navodila, kako se naj približuje dni obnašate.

"Najbolje bo, da ne greste iz hiše, dokler od mene ne prejmete kakega sporočila. Na noben način ne hodite s kakim tujim človekom, pa naj bo kamorkoli. V tej hiši boste imeli dobro oskrbo in morete biti brez skrbi. Nikakor pa ne izgubite poguma, če tudi nekaj dni ne boste ničesar slišali od mene. Na vaju ne bom pozabil in vajino zadevo bom spravil v tir, ker tudi mene samega veseli poseči v delovanje te senhore Morbida. Torej, glavč pokonci, vse bo še dobro!"

Roza in Marta se solznih oči zahvalite konzulu. Ne potitite se več tako zapuščeni ter greste nato s konzularnim slugo.

Konzulovo priporočilo je bilo naslovljeno na gospo Stube, ki je obe dekleti s tako žalostnim doživljanjem sprejela zelo prijazno. Odkar jima majhno, pa snažno sobico ter ju ne muči z radovednimi vprašanji.

Ko ste Roza in Marta sami v svoji sobi, se med jokom objamete.

Nato pa se oglasi utrujenost. V veliko veselje ste v tej hiši našli prave kljuke in ključavnice pri vratih. Mogle ste se zakleniti in se brez skrbi prepustiti spanju.

Ko spete nekaj ur, greste v obednico in dobile ste priprosto, pa dobro pripravljeno kosilo. Hrano ste, kakor je bilo v tej hiši navada, plačali za tri dni naprej. Gospodinja jima je računala tako malo, da ste izračunali, da morete s svojim denarjem izhajati en mesec. Marta je seveda bila žalostna, da bo morala vidati ves svoj prihranjeni denar, toda temu se ni mogla izogniti, ako kmalu ne najde službe.

"Pa bove že kmalu kaj našli, kaj ne, gospodična Roza?" jo vpraša.

Roza o tem ni bila tako prepričana; tolikega zaupanja ni imela kot Marta, ki je navadno takoj dobila novo službo, ako je p ustila staro. Mogoče bo tudi tukaj tako.

Po obedu greste zopet v svojo sobo ter gledate skozi okno na precej živahno ulico. Marta je vedno izražala svoje začudenje, kadar je videla kaj nenavadnega. Videla je toliko nenavadnih obličij, da se je čudila. Pri tem pa postane vesela in dobre volje. Priprosto dekle je že skoraj pozabilo na doživljanj prejšnje noči. Toda v Rozi so se še vedno tresli vsi viharji in strah pred preteklostjo. Njena domišljija je bila mnogo bolj razvita kot pri priprosti Marti in si je mogla vedno naslikati strahote, katerim je ušla.

Slednjič pa se prične Marta dolgočasiti in naenkrat pravi: "Veste, kaj bom sedaj naredila, gospodična Rihar?"

"No kaj?"

"Prosila bom, da mi boy prinese črnilo in papir in bom pisala gospodu Vajhartu, kaj se je namu pripetilo. To bo gledal. Tedaj se pri Rozi zbudi želja, da bi tudi Vendelu sporočila, kaj se je zgodilo. Ali mu ni obljubila, da mu takoj, ko ji bo mogoče, pošlje kako poročilo? In sedaj ji je bilo mogoče.

In tako se odloči, da tudi piše. Bovu tedaj naročite, da jima prinese papir, črnilo in pero in za vsako glavnico, šestico za sobe in kos mila. Ko boy vse prinese, kar mu je bilo naročeno, si dekleti sedete nasproti in pišete.

"Dr. Viktor Vendel," — tako je bilo brati na Vendelovih vratih v inžinirski hiši. Za seboj je imel prva delovna dneva v svojem delokrogu in je bil po končanem delu v svoji sobi. Sobo si je prijazno uredil in se je počutil zadovoljnega v obeh prijaznih sobah. Skozi okna je mogel gledati na Argo naprave in na Paramo, po kateri so neprestano vozile ladje.

Vendel je na razne prostore postavil fotografije in umetniške predmete. Na njegovi pisalni mizi je stala v okvirju zelo lepa podoba Roze Riharjeve, ki jo je napravil na parniku; sedaj pa je sedel s cigareto v ustih pred pisalno mizo in drži v rokah Rozino fotografijo. S hrepenenji očmi jo ogleduje. Tekom dneva med delom ni dovolil svojim mislim, da bi se ukvarjale z Rozo. Dnevi so bili popolnoma posvečeni delu. Toda sedaj, v prostem času, so njegove misli s tem večjim hrepenenjem poletele k njej. Zatopil se je v njene poteze in se je veselil, da je imel tako lepo njeno sliko. Kje neki je? Kako je bila sprejeta v svoji novi službi? Ali bodo dobri in prijazni z njo?

Samo ko bi od nje dobil kako sporočilo. Prvo noč je komaj mogel spati vsled velikih skrbi in nemira zaradi nje. Bila je ona noč, ko je Roza brez strehe tavela po Buenos Aires. Ko bi to vedel! Zdela se mu je že cela večnost, odkar je ni več videl.

(Dalje prihodnj.)

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RESERVAČIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

ANGLEŽI V ITALJANSKIH OČEH

Del fašističnega čaopisja jemlje angleško ravnodušnost zaradi obglavljenja poročnika Minitija in razburjenje angleške javnosti bombardiranja švedskega Rdečega križa za ugodno priliko, da strahovito napada morala angleškega naroda, in sicer v tako ostrih izrazih in v tako žaljivem tonu, kakor se dosedaj niti med državami, ki so v vojnem stanju, ni dogajalo.

Tako piše "Tevere" med drugim: Angleži se mora držati samo ene tradicije, in to je, biti krvočeden do ljudi, toda u smiljen do živali. Anglež je v javnosti moralist, v zasebnem življenju je verižnik. Britanska hinavščina ima samo en cilj in to je, da ne možnosti prekosi samo sebe. Ogorčenje zaradi obmetavanja s bombami švedskega Rdečega križa je podobna tisti, ki je navdihovala ministra Churchilla pred 10 leti, ko je slišal, da se je dogodilo v Indiji 13 prestopkov nad otroki, in to pri 350 milijonih prebivalcev. Tedaj je vzklikal: "Vse lahko trpimo, le ne takšnih strahotnih oskrumb." Prav to je pristna miselnost angleškega puritana ki enakih in še mnogo hujših zločinov ki jih Angleži doma uganiajo, ne vidi. Nato navaja "Tevere" podrobno statistiko o moralnih prestopkih, v kolikor jih je registrirala angleška policija v Angliji od 1. 1920 do 1934.

Ista hinavščina, pravi "Tevere" odseva tudi iz angleške propagande v prilog Abesinije. Angleži se posejali z okostji vse predele zemlje in še danes delajo isto. Trenutno je Egipt zret najbolj neusmiljenega nasilja in treba bi bilo samo še da spregovore topovi proti množicam. Tudi Indija stoka pod železno pestjo Anglije. Težko je bilo ulrotiti prebivalstvo z bombami, ali vendar so pa Angleži pripravili k molku. Oficijozni "Lavoro Fasista" pa Angleže naravnosti prišteva k morilski bratovščini, ki se istovetno z abesinskimi morilci, in jih zagovarja. Tudi ta list v svojih izpadih nič ne zaostaja za ostalimi fašističnimi listi. Pisanje italijanskih listov kaže vso ostrino, s katero Italijani vodijo časopisno kampanjo proti Angliji, ki seveda radi stroge cenzure, ki vlada v Italiji, od merodajnih mest ni le tolerirana, ampak verjetno celo narekovana. Ako pomislimo na posledice takega pisanja, ki se bodo brez dvoma pokazale v angleškem javnem mnenju, potem človek nehoti dobi vtis, da se je moralo nekaj silnega dogoditi za kulisami, na čemer italijanske metode ne morejo nič več poslabšati. Ako hočemo verjeti, da se tako angleška kakor italijanska vlada resnično prizadevala za omejitve vojne nevarnosti, potem je takšno pisanje spleh nerazumljivo.

Opazuje pa se, da je v političnih krogih Rooseveltova poslanica vzbudila mnogo skrbi, ker ni več dvoumno, da bo Amerika podpirala politiko Zvezte narodov. Enako vzbuja v političnih krogih skrb dejstvo, da je Anglija pričela potniške ladje predelavati v transportne ladje za prevoz črt v Egipt in bližnji Vzhod. Edina svetla točka na rimskem obnebnju je trenutno Albanija. V Albaniji so italijanski inženjerji tik pred božičem končali 73 km dolg petrolejski vod od Kucove do Valone. Prvi petrolej, ki je stekel po vodi, so Italijani pretregli na božični dan. Od tedaj naprej italijanske ladje v redu prevažajo nafto iz Valone v Italijo. Računa se, da ima Albanija do 10 milijonov ton petroleja.

POROKA FOCHEVEGA NEČAKA

V Parizu so imeli te dni imenitno poroko v francoskih vojaških krogih. Huzarski poročnik Becourt-Foch, vnuk maršala Focha, se je poročil s hčerko poročnika visoke letalske šole generala Houdemona.

Za tako imenitno poroko bi bila najprikladnejša kapelica hrana Invalidov, toda maršalova rodbina je smatrala za nedostojno sklepati zakonsko zvezo nad grobnico, kjer spi večno spanje zmagovalcev v svetovni vojni. Zato sta se mlada poročila v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija.

Maršalov vnuk ima dvojno ime na podlagi francoskega zakona, ki daje vnuku junaka, padlega v vojni brez potomstva, pravico, da nosi njegovo ime. Maršal Foch je imel namreč sina, ki je padel na polju slave in čigar smrt bi bila pomenila konec njegovega slavnega imena. Dolgo je stal na skromnem pokopališču v zapadni Franciji lesen križ z napisom: "Germain Foch, kadet aspirant 121. poš. polka, padel na polju slave pri Gorey dne 22. avgusta 1914." Zdalj je ta križ zamenjan s kamenitim spomenikom in maršal Foch je do svoje smrti vsako leto hodil s svojo ženo iz bretonske vase, kjer je preživljal počitnice, molit na grob svojega sina blizu reke Meuse. Predno se je vrnil, je stopil še k drugemu nagrobnemu spomeniku, postavljenemu na kraju, kjer je padel kapitan Becourt, maršalov zet, oče sedanjega huzarskega poročnika, Becourta-Focha. Kapitana je zadela nemška krogla v trenutku, ko je vdil svojo stotnijo v napad in sicer tudi usodnega dne 22. avgusta 1914.

300 SVETIH MAŠ

so deležni letno člani "Mašne zveze za Afriko". Članarino enkrat za vselej: 25c za vsako osebo, živo ali umrlo. Naslov: SODALITY OF ST. PETER CLAVER for the African Missions, Dept. S. 3624 W. Pine Blvd., St. Louis, Mo.



- 8. februarja: Rex v Genoa
12. februarja: Washington v Havre
14. februarja: Berengaria v Cherbourg
15. februarja: Champlain v Havre
19. februarja: Europa v Bremen
19. februarja: Europa v Bremen
20. februarja: Majestic v Cherbourg
21. februarja: De de France v Havre
26. februarja: Manhattan v Havre
29. februarja: Conte di Savoia v Genoa

- 4. marca: Berengaria v Cherbourg
7. marca: Champlain v Havre
11. marca: Aquitania v Cherbourg
14. marca: De de France v Havre
18. marca: Europa v Bremen
25. marca: Manhattan v Havre
27. marca: Aquitania v Cherbourg
28. marca: Conte di Savoia v Genoa
Champlain v Havre

- 1. aprila: Normandie v Havre
2. aprila: Bremen v Bremen
3. aprila: Berengaria v Cherbourg
8. aprila: Washington v Havre
10. aprila: De de France v Havre
11. aprila: Rex v Genoa
14. aprila: Europa v Bremen
15. aprila: Aquitania v Cherbourg
18. aprila: Lafayette v Havre
22. aprila: Berengaria v Cherbourg
Manhattan v Havre
23. aprila: Bremen v Bremen
25. aprila: Conte di Savoia v Genoa
Champlain v Havre
29. aprila: Normandie v Havre

- 2. maja: Europa v Bremen
Vulcania v Trst
6. maja: Washington v Havre
8. maja: Berengaria v Cherbourg
9. maja: Bremen v Bremen
Lafayette v Havre
Rex v Genoa
13. maja: Normandie v Havre
19. aprila: Europa v Bremen
20. aprila: Manhattan v Havre
21. aprila: Aquitania v Cherbourg
23. aprila: Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa
27. maja: Normandie v Havre
28. maja: Berengaria v Cherbourg
29. maja: Rex v Genoa
Bremen v Bremen

- 3. junija: Washington v Havre
5. junija: Queen Mary v Cherbourg
Europa v Bremen
6. junija: Lafayette v Havre
Saturnia v Trst
11. junija: De de France v Havre
Aquitania v Cherbourg
13. junija: Bremen v Bremen
Conte di Savoia v Genoa
17. junija: Normandie v Havre
Berengaria v Cherbourg
Manhattan v Havre
20. junija: Europa v Bremen
Vulcania v Trst
Champlain v Havre
24. junija: Queen Mary v Cherbourg
27. junija: Lafayette v Havre
Rex v Genoa
Aquitania v Cherbourg

- 1. julija: Normandie v Havre
Washington v Havre
2. julija: Berengaria v Cherbourg

- 3. julija: De de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
8. julija: Queen Mary v Cherbourg
11. julija: Saturnia v Trst
Champlain v Havre
15. julija: Manhattan v Havre
Normandie v Havre
16. julija: Aquitania v Cherbourg
Bremen v Bremen
18. julija: Rex v Genoa
22. julija: Europa v Bremen
De de France v Havre
Berengaria v Cherbourg
25. julija: Vulcania v Trst
29. julija: Queen Mary v Cherbourg
Washington v Havre

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo rasposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebne dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo po plačate našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojna imena so tiskana s debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj noč. K rajnikov naseljenih.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Lauzide

COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Sačič; Walsenburg, M. J. B. Jurk

INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupancič

ILLINOIS: Chicago, J. Bevič, J. Lukanič; Cicero, J. Fabjan (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Mary Hambleh, Joseph 7. va

La Salle, J. Spelich; Mascoutah, Frank Augustin; North Chicago, Jože Zelenc

KANSAS: Girard, Agnes Močnik; Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec; Steyer, J. Černe (sa Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN: Detroit, Frank Stalar

MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouše; Ely, Jos. J. Peschel; Eveleth, Louis Gouše; Gilbert, Louis Vessel; Hibbing, John Povše; Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA: Roundup, M. M. Panlan; Washoe, L. Champa

NEBRASKA: Omaha, P. Broderick

NEW YORK: Gowanda, Karl Strniša; Little Falls, Frank Hana

OHIO: Barberton, Frank Troh; Cleveland, Anton Hobek, Chas. Maringer, Jacob Resnik, John Slapč; Girard, Anton Nagode; Lorain, Louis Balant, John 7. va; Warren, Mrs. E. Racher; Youngstown, Anton Kipč

OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA: Broughton, Anton Ipavec; Claridge, Anton Jerina; Conemaugh, J. Ercevec; Export, Louis Sapanič; Farris, Jerry Okorn; Forest City, Math Kamin; Greensburg, Frank Novak; Johnstown, John Polants; Krayn, Ant. Taušelj; Limerne, Frank Balloch; Manor, Frank Demshar; Midway, John Žust; Pittsburgh, J. Pogačar; Presto, F. B. Demshar; Steelton, A. Eren; Turtle Creek, Fr. Schifrer; West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Frank Škoc; Sheboygan, Joseph Kakeč

WYOMING: Rock Springs, Louis Tauchar; Diamondville, Joe Bolich

Vsak zastopnik inša potrdilo za sveto, katere je prejel. Zastopnika, vabim, tam tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

1936 SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA 50 CENTOV Naročite ga danes. Slovenic Publishing Company 216 West 18th Street New York, N. Y.